τῷ δὲ 1835 καὶ ἕτερα εἰς ἄλλο σπήλαιον τοῦ Chokier.

Μεταξὺ τῶν ὀστεοστρώτων σπηλαίων ἀναφέρονται ὡς πολλὰ καὶ ἀλληλοχούμενα, κατὰ διάφορον μάλιστα ὕψος, τὰ τῶν Καρπαθίων (σπήλαιον τῶν Δρακόντων) τὰ τῆς Παβαρίας ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Wiesent, τὰ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας κτλ. Πολλὰ ἐκ τῶν σπηλαίων τούτων καλύπτονται καὶ ἀπὸ σταλακτίτας κομψοτάτους ἔχοντας διάφορα σχήματα.

Ὁ Γέφερσων πρόεδρος τῶν Ὁμοσπ. ἐπαρχιῶν ἀνήγγειλε τῷ 1797 καὶ διέγραψε πρῶτος ἄγνωστόν τι ζῶον τοῦ ἵππου ὑψηλότερον, *μεγαλώνυχα* παρ' αὐτοῦ ὀνομασθὲν· εὑρέθη δὲ αὐτὸ εἰς σπήλαια τῆς Βιργινίας.

Εἰς τὴν *μετακατακλυσμαίαν*, ἢ νεωτάτην ἐποχὴν δὲν εὑρίσκονται σπονδυλωτὰ ζῶα θαλάσσια· ἀλλὰ σρώματα ἀνθρακίτιδος ὕλης ἐντὸς τῶν κοιλάδων περιέχουσιν ὀστᾶ ἄλκης, κάπρων, βοῶν κτλ. Περίεργον δὲ φαίνεται ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο κτῆνος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶδον ποτὲ ζῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ ἀνακαλύψαντες αὐτὴν Εὐρωπαῖοι εὑρίσκεται ὀρυκτὸν αὐτόθι. (1)

Ποσάκις ἡ ἀμάθεια ἐξέλαβεν ὡς λείψανα ὑπερφυοῦς τινος γενεᾶς ἀνθρώπων τὰ ὀστᾶ μεγάλων ζώων, οἷον τοῦ ἐλέφαντος, ἀνορυχθέντα ἐκ τοῦ βάθους τῆς γῆς, ἢ ἐκβρασθέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς τὸν αἰγιαλόν, καθὼς ἡ φάλαινα, ἢ ἄλλα κήτη!

Ἀλλὰ τοιοῦτοι τερατώδεις ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ἆρά γε ποτε ἐπὶ τῆς γῆς; Οἱ περὶ αὐτῶν μῦθοι, καὶ ἡ ἀπ' αἰῶνος εἰς διαρόρους λαοὺς παραδοθεῖσα φήμη, εἶχέ ποτε ἀρχὴν ἀληθείας; Ἀπάδει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔζησε κατὰ τοὺς ὠγυγίους ἐκείνους χρόνους καὶ ἐπέκεινα φυλὴ ἀνθρώπων πελώριος, ὡς οἱ Παταγόνες, ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος τῶν τότε φυτῶν, ῥωμαλαιοτέρα δὲ καὶ μακροβιωτέρα τῶν ὑπαρχόντων ἀνθρώπων;

Ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ὅτι εἰς τὴν Τεγέαν ἀνωρύχθη τὸ σκελετὸν τοῦ Ὀρέστου ἑπτάπηχυ κατὰ τὸ μῆκος.

Ὁ Παυσανίας ἀναφέρει ἕτερον ἀνορυχθὲν εἰς τὴν νῆσον Λάδην καὶ θεωρούμενον ὡς τὸ σῶμα τοῦ Ἀστερίου υἱοῦ τοῦ Αἴαντος. Ἄλλο δὲ πάλιν ἀνευρεθὲν εἰς τὴν Σαλαμῖνα ἐνομίζετο αὐτοῦ τοῦ Αἴαντος. Ἐκτὸς τούτων ὁ εἰρημένος γεωγράφος διηγεῖται ὅτι εἶδεν αὐτοψεὶ γιγαντιαῖα ὀστᾶ (ἀνθρώπου σχῆμα παριστάνοντα) εἰς νησίδριόν τι τῆς Λυδίας. Τοιαῦτα δὲ ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἀλλαχοῦ, οἷον εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, τὴν ὑπώρειαν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν λοιπῶν ὀρέων τῆς Θεσσαλομακεδονίας.

Ἐπὶ Τιβερίου αὐτοκράτορος ἠνοίχθη ὑπὸ σεισμοῦ ὁ τάφος πολλῶν *Γιγάντων*, ὅπου εὑρέθη ὁδοὺς ἑνὸς ποδὸς κατὰ τὸ μῆκος.

Ὁ Φλέγων (2) συγγραφεὺς ἀκμάσας ἐπὶ Ἀδριανοῦ) ἀναφέρει ὅτι εὑρέθησαν κατὰ τὰς ἡμέρας του εἰς σπήλαιον τῆς Δαλματίας σκελετὰ ἔχοντα μῆκος ὑπὲρ τοὺς 15 πήχεις. Ἀλλ' ἐντὸς τύμβου ἀνακαλυφθέντος πλησίον καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν ἐκτεινομένου δὲ εἰς ἑκατὸν ὀργυιὰς ὑπῆρχεν ὁ νεκρὸς ἄλλου Γίγαντος.

Ὁ νέος Φιλόστρατος ἀποδιδοὺς, κατὰ τὸν Παυσανίαν, εἰς τὸν Αἴαντα πολλοὺς πήχεις ἀναστήματος, προστίθησιν ὅτι ἀνωρύχθη παρὰ τὸν Ὀρόντην τὸς ἄλλου Γίγαντος ἔχων πεντήκοντα πέντε μήκους· τάφος δὲ ὀστέων τοιούτων παρὰ τὸ Σίγειον Τρῳάδος ἐκτείνετο εἰς εἰκοσιδύο πήχεις. Εἰς Λῆμνον ἀνευρέθη κεφαλὴ τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε λις ἐπληροῦτο ἀπὸ τὸ ὕδωρ δύο Κρητικῶν λιτρῶν.

Ὁ Σερτώριος ἐκπορθήσας τὴν πρωτεύουσαν Μαυριτανίας Τίγγιν διέταξε νὰ ἀνοιχθῇ ὁ τάφος Γίγαντος Ἀνταίου· εὑρέθη δὲ τὸ μῆκ. τοῦ σώματος

Ὁ Σκαῦρος μετεκόμισεν εἰς τὴν Ῥώμην περ σκελετὸν ἀνορυχθέντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἰ εἰς δὲ τὸν Μέτελλον ἔδειξαν ἄλλον 33 πήχεων.

Ὁ Πλίνιος διηγεῖται ὅτι βουνοῦ τινος τῆς Κ καταχωσθέντος ὑπὸ σεισμῶν ἀνεφάνη σκελετὸν 46 πήχεων μήκους.

Καταβαλλομένων τῶν θεμελίων τῆς ἐν Κω τινουπόλει ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ἀνευρέθ κατὰ τὸν Σουΐδαν, ὀστᾶ Γιγάντων, τὰ ὁποῖα ὁ κράτωρ ἀπέθηκεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Τέλος ἀπὸ τὸν ΙΑ'. αἰῶνα ἀνευρέθη παρ Ἔρυκα τῆς Σικελίας ἄλλο λεγόμενον τοῦ Πολυ

Τὸ ἱερώτατον τῶν βιβλίων ἡ Πεντάτευχος μ νεύει τῶν Γιγάντων (Γεν. κεφ. 21)· ὅθεν πολλ τέρες τῆς ἐκκλησίας ἐξέλαβον κατὰ γράμμα πανάρχαιον ταύτην παράδοσιν ἐπικυρωθεῖσαν κ αὐτοῦ τοῦ Θεοπνεύστου Μωσέως. Ἐξ αὐτῶν δὲ γουστῖνος ἰδὼν (1) εἰς τὴν Γτίκην ὀδόντα ἐκα πλοῦν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐτίμησεν αὐτὸν ὡς γιγα τὸ δὲ παράδοξον ὅτι τοιαῦτα ὀστᾶ ἐξετίθεντο τὰς ἐκκλησίας τῶν Δυτικῶν ὡς ἄξια τῆς εὐλαβε χριστιανῶν λείψανα! Οὕτως ὁ βασιλεὺς Ῥω λευσε νὰ κατατεθῶσί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τ λεως Bourges (τῷ 1500).

Ἔπειτα ὁ Charles Moren, καθηγητὴς εἰς εὑρῆκεν ὀστᾶ διαφόρων ζώων, καστόρων καὶ ρ ἄλλου εἴδους· μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ἀνθρώπινα ὀ εἰς τὴν Ἀφρικανικὴν φυλὴν, σύγχρονα δὲ ἴσως τ φάντων καὶ καστόρων τῶν καθ' ἡμᾶς τόπων. Ἐπ γεωλόγοι φρονοῦσιν ὅτι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἀν εἰς γενεὰν θερμῶν κλιμάτων, καθὼς καὶ τὰ ζῶα φυτὰ τῆς ἐποχῆς τῆς ληξάσης διὰ τοῦ κατα ἀνήκουσιν ὡσαύτως εἰς διακεκαυμένας χώρα.

Ἐκτὸς τούτων ὅμως τῶν ὑλικῶν τεκμηρίω ἡμᾶς καὶ ἡ ἀναλογία ὅτι ὑπῆρχον ἄνθρωποι κ καιρὸν τῶν κατακλυσμῶν· ἐπειδὴ ἂν οὕτω κρ ἀστρονόμοι παραδέχωνται ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι π κατοικοῦνται, καθὼς ἡ γῆ, πολὺ εὐλογώτερον νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπῆρχον ἔκπαλαι οἱ ἄνθρωπ εἰς τόπους καταποντισθέντας, ἢ μὴ ἐξερευνηθέν χρι τοῦδε, οἷον ἡ Ἀσία ἐν γένει, ἡ Ἰνδία καὶ ὅπου πιθανῶς τὸ πρῶτον συνεκεντροῦτο τὸ ἀ πινον γένος. Οἱ δὲ διασωθέντες διατηροῦσιν τὴν μνήμην τῆς μεγάλης ταύτης καταστρο εὑρίσκεται αὕτη εἰς λαοὺς οὐδαμῶς πρὸς ἀλ κοινωνοῦντας. Τόσῳ δὲ μᾶλλον τοῦτο ὅσῳ καὶ ἡ ἱερὰ ἡμῶν θρησκεία παραδέχεται ὡς σχεδὸν τὴν παγγενῆ τῶν ἀνθρώπων κατα ἐκτὸς μιᾶς οἰκογενείας μόνης τῆς τοῦ Νῶε.

(1) J. J. Huot. ossemens et Coquilles fossiles.
(2) Encyclopédie méthodique art. géant.

(1) Encyclopédie méthodique.